

velstillede, som til dem, der intet har, naar der er Tale om at yde dem Aldersrente. Det er en Tanke, man kunde diskutere i det Øjeblik, der var Penge nok i Statskassen; men i det Øjeblik, vi som nu maa spørge for Alvor: Hvor skal Pengene komme fra? da gælder det for mig, at man maa sørge for de fattige, ikke for de velstillede.

Indenrigsministeren (Rode): Lovforslaget giver den fattige en Ret til en bestemt Understøttelse, og det giver i øvrigt, hvad det ærede Medlem synes at glemme, Kommunalbestyrelsen en Ret til at forhøje denne Aldersrente, naar den finder, at den fattiges Forhold berettiger dertil. Det ærede Medlem siger nu, at han erkender, at der i den nugældende Lov er en Fejl, men at Springet er for stort, naar man her giver en Familie, der har opsamlet en Kapital paa helt op til 18 000 Kr., Adgang til at faa Aldersrente. Men det har ogsaa været min Mening, at Springet skulde være stort, for at man skulde springe helt ud af den Tilstand, som den nuværende Alderdomsunderstøttelseslov opretholder, og ind i den Tilstand, hvor en stor Del af vort Folk, den Del, som er i Stand til, og som ogsaa fremtidig vil være i Stand til at opsamle sig en ikke helt ubetydelig Kapital, uden derfor dog at komme ind iblandt dem, som man kan kalde de velstillede, skulde faa samme Adgang som de andre til at faa en Aldersrente. Dette har efter min Opfattelse socialt den Betydning, at det for det første forbedrer Middelstandens Kaar i høj Grad, og dernæst, at det løfter hele den fattige Klasse op ved Siden af den i borgerlig-retslig Stilling.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Det, der sker, hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, er dette, at de fattige fremdeles skal leve under Skønnet; Sogneraadet skal skønne, om de skal have mere for at komme op i samme Højde som de velstillede, efter at de har faaet Minimalbeløbet. De bliver altsaa under Skønnet, men for de andre er Beløbet fastsat.

Elna Munch: Jeg vil overfor det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) sige, at jeg er selv en Beundrer af Hørup, og det kan derfor kun glæde mig, naar det ærede Medlem anerkendte, at han har sagt evige Sandheder — kun sørgeligt, at man fra den

Side, det ærede Medlem tilhører, har erkendt det saa sent. Hørup er netop en af de første, der fandt, at Samfundet, naar det tildeler sine Medlemmer Livsgoder, ikke skulde dele Samfundets Medlemmer i to Klasser, Mænd paa den ene Side og Kvinder paa den anden Side, og Hørup er maaske netop en af dem, der først har hævdet, at man ikke paa denne Maade skulde tildele den ene Del af Samfundet større Livsgoder end den anden. Men det ærede Medlem fra Odder vil altsaa give Aldersrenten efter Kalorier. Nu vel, men saa maa det ærede Medlem jo i hvert enkelt Tilfælde undersøge, hvor mange Kalorier vedkommende trænger til, og spørge: Hvor mange Kalorier skal du have? Derefter maa saa Aldersrenten bestemmes; først saa kan det ærede Medlems Princip blive retfærdigt. Det ærede Medlem vil dog vel ikke hævde, at dette ikke er ganske individuelt, selv om maaske Kvinderne gennemsnitlig bruger færre Kalorier end Mændene. Og hvis man endelig vil komme ind paa denne Kalorieteori, maatte man da undersøge, om det er rigtigt, hvad der fremhæves Gang paa Gang af Dr. Hindhede, at Befolkningen bruger alt for mange Kalorier. Det maatte da undersøges, om Kalorieforbruget i det hele ikke kunde sættes ned, og hvem der kunde sætte det mest ned.

Men jeg skal ikke følge det ærede Medlem i hans Kalorieteorier; jeg synes, det vilde være en Skam at veje dette smukke Lovforslag om Aldersrente paa denne Kalorievægt.

Lige saa lidt kan jeg følge det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck), naar han hævder, at det kun er Manden, der skal have Forgyltning paa Tilværelsen. Den højtærede Indenrigsminister søgte at afkræfte mine Indvendinger, jeg har ikke følt mig overbevist af hans Bemærkninger. Han hævdede, at naar jeg her talte om lidt og meget — og her gav han mig i og for sig Ret i Princippet —, var det meget, der her var Tale om, kun saare lidt. Dette skal jeg indrømme, det er desværre saa beskedne Beløb, det her drejer sig om, at man maaske netop derfor kunde sige: Hvorfor saa gøre denne Forskel? Indenrigsministeren vilde stille Mand og Kvinde lige, men hvis jeg kunde overbevise ham om, at han havde stillet dem ulige, vilde hans Forslags Princip dermed være faldet. Jeg maa derfor prøve, om jeg kan overbevise den højtærede Indenrigsminister. Mere kan jeg ikke gøre. Kalorierne, som den højtærede Indenrigsminister kom ind paa, har jeg altsaa talt om overfor det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange). Jeg maa bestemt hævde, at det er individuelt, og hvorfor skal saa her den ene